

5260

444

Informace o Chartě 77 - ročník čtvrtý /1981/ - č. 8

od 27. července 1981 do 27. srpna 1981

Dopis Francois Mitterandovi od příbuzných vězněných . . .	1
Sdělení Petra Formánka Chartě 77	2
Dopis Václava Malého	2
Stížnost Petrušky Šustrové	3
Z dopisu Jiřího Lederera přátelům	4
Stížnost Otakara Veverky	4
Dopis Ladislava Antese ambasádě USA	5
Dopis Michala Černegy velvyslanectví USA	6
Krátké zprávy	
Protestní hladovka v Paříži	6
Články ze zahraničních časopisů	6
Prohlášení F. Anisové a G. Thonena	7
Dopis Francois Mitterandovi	8
Výbor na obranu nespravedlivě stíhaných	
Sdělení č. 257 /trestní stíhání katolických kněží/	9
Sdělení č. 258 /Jiří Wolf na svobodě/	10

Vydává nezávislá redakční skupina signatářů Charty 77

Adresa: Petr Uhl, Anglická 8, Praha 2
Anna Sabatová, Anglická 8, Praha 2

vážený pane presidente,

V Praze, dne 24. června 1981

dne 27. dubna 1981 byli na čs. státních hranicích zatčeni dva francouzští občané Eric Gilles Thonon a Francoise Anisová, po krátké době byli na žádost francouzské vlády propuštěni a vyhoštěni z USSR. Již druhý měsíc jsou však vězněni čs. občané, zajištěni v souvislosti s tímto incidentem: Jaromír Hořec Eva Kantůrková, Karel Kyncl, Jan Mlinárik, Jan Ruml, Jiří Ruml, Jiřina Šiklová a Milan Simečka. Z tzv. podvracení republiky je na svobodě obviněno dalších deset občanů, mezi nimi i bývalý ministr zahraničních věcí prof. Jiří Hájek, výslechy a domovní prohlídky pokračují, takže počet obviněných není zřejmě uzavřen.

Obracíme se na Vás, vážený pane presidente, s naléhavou osobní prosbou, týkající se zatčených členů našich rodin, signatářů Charty 77, spisovatelky Evy Kantůrkové, novináře Karla Kyncla, bývalého redaktora čs. rozhlasu a televize, novináře Jiřího Rumla, bývalého redaktora zrušeného časopisu Reportér a jeho syna Jana Rumla, člena VONS.

Důvodem jejich obvinění a věznění je "šíření písemných materiálů v Československu a v zahraničí" - tedy publicistická a literární činnost v rámci neoficiální tzv. "druhé kultury" v naší zemi. Názory a myšlenky obviněných vycházejí z jejich kritického postoje k současným společenským poměrům v Československu. Podle současného výkladu § 98 tr. z., je však taková činnost, „trojopisné šíření podobných textů mezi přátelskou veřejností, případně jejich publikování v zahraničí, považováno za podvratnou činnost, která může být požrestána až deseti lety vězení. Jmenovaní se přitom nedopuutili žádných teroristických činů, ani se k nim nepřipravovali, při domovních prohlídkách policie nezabavila zbraně, ale výhradně písemnosti, knihy, časopisy, strojopisné texty, soukromou korespondenci, fotografie ap.

President CSSR ratifikoval Mezinárodní pakt o občanských a lidských právech a vláda CSSR je signatářem Závěrečného aktu Helsinské konference. Na mezinárodní aréně vystupuje nás stát v roli obhájce těchto závažných dokumentů, uzavírá dvoustranné kulturní dohody s různými zeměmi, ve kterých se zavazuje podporovat výměnu informací a uměleckých děl. Atčení a věznění představitelů české a slovenské inteligence je s těmito přijatými závazky čs. vlády v příkrém rozporu.

Zkušenosti z podobných případů uplynulých let potvrzují, že orgány čs. státu a justice na stížnosti a žádosti rodinných příslušníků vězněných občanů neospovídají. Veřejná obhajoba prostřednictvím tisku, rozhlasu, televize či protestních shromázdění je v naší zemi nepřípustná.

Vážený pane presidente, s radostí jsme přijali zprávu o Vašem zvolení francouzským presidentem i historickém vítězství Vaší strany v parlamentních volbách a upřímně Vám blahopřejeme. Nástup socialistické vlády ve Francii je velkým povzbuzením celého levicového hnutí v Evropě, k němuž se hlásí i naše rodiny.

Devolujeme si proto obrátit se s naší prosbou osobně k Vám, jako významnému činiteli evropského socialistického hnutí a nejvyššímu představiteli francouzské republiky. Věříme, že se u čs. vlády zasadíte o propuštění našich rodinných příslušníků a ostatních spoluvězněných občanů, a že tak pomůžete zabránit dalšímu politickému procesu, který se v Praze připravuje.

Děkujeme Vám předem za jakoukoliv pomoc v naší těžké situaci.

S úctou Jiří Kantůrek, Jan a Ivan Sternovi, synové,
Praha 5, Xaveriova 13,
Jiřina Kynclová, Praha 4, Lounských 12,
Jiřina Hrábková-Rumlová, Jakub Ruml,
Praha 10, Kremelská 104/150

x x x x x x x x x x x x x x x

ne 28.7.1981 byl Městským soudem v Praze odsouzen Ing. Rudolf Battěk, mluvčí Charty 77 a člen VONS k sedmi a půlletému vězení v II. nápravně výchovné skupině. Po vypršení tohoto trestu se bude muset ještě další tři roky podrobovat tzv. ochrannému dohledu.

x x x x x x x x x x x x x x x

Sdělení Chartě 77

Dne 28.7.1981 v Praze byl ing. Rudolf Battěk odsouzen k sedmisapůlletému trestu odnětí svobody.

Víme všichni za co. Zač údajně i skutečně. Nechci proto znova zdůrazňovat nové porušování zákonnosti, Helsinek, Žitý Ústavy CSSR atp. V současné době čeká podobný proces několik dalších signatářů Charty 77. Za to, co děláme i my, nebo bychom měli dělat. Věřím, že se slušní lidé zde i v cizině probudí ze spánku, věřím v pomoc, věřím v solidaritu.

Rád bych této obětem mocenské zvále pomohl teď hned, okamžitě. Ale vím, že to není zatím možné, alespon ne zcela podle mých předtsva. Ale na protest proti tomuto a dalším politickým procesům, a také proto, abych byl v myšlenkách co nejbliže svým vězněným přátelům, oznamuji svoji čtrnáctidenní hladovku počínaje dnem 4.8.1981.

Petr Formánek,
Náplavní 9, Praha 2

x x x x x x x x x x

Dr. Jaromír Obzina, ministr vnitra ČSSR
tř. Obránců míru 85,
170 00 Praha 7

dr. Lubomír Štrougal, předseda vlády ČSSR
ibř. kap. Karlova 4,
Praha 1

Inspekcí fed. min. vnitra
tř. Obránců míru 85
Praha 7

Antonín Kapek, vedoucí tajemník MV KSČ
Klementská 27
Praha 1

Po dobu tří měsíců jsem s kratšími přestávkami každý týden volán Státní bezpečností k výslechům, abych opakován podával vysvětlení podle § 19 zák. č. 40/74 Sb., ačkoli mi nikdy není objasněno a blíže určeno, k jakému tr. činu, přečinu či přestupku mám vypovídat, protože podpisem různých podnětů, žádostí a stížností se přece nedopouštím trestné činnosti. Využívám pouze petičního práva, zaručeného naší Ustavou. Rovněž rozhovory a setkávání s přáteli, při nichž si navzájem vyměňujeme názory, nelze kvalifikovat jako trestný čin. Adto jsem neustále bezdůvodně předvoláván na MO/VB Na Míčanských v Praze 10, když mám stálé bydliště v Praze 5.

Ve středu 15.7.1981 mě předvedli z pracoviště opět na okrsek VB na Míčanských vyšetřovatelé StB kpt. Musil, a kpt. Pospíšil, kteří mě poslední dobou vyslychají, na asistence 3 uniformovaných příslušníků VB. Pracuji jako topič. Nebylo mi vůbec dovoleno zajistit kotle bwhem mé nepřítomnosti tak, aby nedošlo k havárii, i když jsem na to výslovně upozornoval.

V místnosti, v níž jsem měl podávat vysvětlení, jsem musel stát. Kpt. Pospíšil mne začal zahrnovat zvýšeným hlasem nežádání výhrůžkami, při nichž se nevyhnul ani hrubým výrazům a invektivám vůči mé osobě. Když jsem se chrázoval, že se přece jedná o úřední jednání, jemuž má odpovídat i jeho průběh, byl jsem jím vždy okřiknut a znova urážen. Nebyl jsem na nic dotazován, čímž byl nejen věcně, ale i formálně zneužit § 19 zák. č. 40/74 Sb. Vytvářejícím napjaté, tísňové a nátlakové atmosféry překročili vyšetřovatelé evidentně svoji pravomoc a závažným způsobem porušili své povinnosti. Opakováně naléhal, abych se vystěhoval, a když jsem odvětil, že nechci, používal kpt. Pospíšil výrazů: "darebák, lump, flákáč, parazit společnosti, třídní nepřítel, výlečný štváč, zločinec...". Zároveň mi vyhrožoval, že je třeba mne zlikvidovat. Dále mě upozorňoval, abych nechodil za tmy domů, že by mi jinak někdo mohl "srovnat kosti" aj. Jednu chvíli do mne kpt. Pospíšil lehce strkal a na konec hodinového urážení mne uchopil za triko pod krkem s pohrůžkou, že už nikdy se mnou nebude jednat slušně. Vzápětí jsem dostal další předvolání na pátek 17.7.t.r. na Míčanky opět údajně za účelem vysvětlení dle § 19 zák. č. 40/74 Sb.

Výslech dne 17.7. probíhal obdobně s tím rozdílem, že jsem mohl sedět a byl ušetřen náznaků přímého fyzického napadení. Vyšetřovatelé kpt. Pokorný

a kpt. Pospíšil opět naléhal, abych se vystěhoval, a když jsem odmítl, začali vyhrožovat zbitím na neznámém místě od neznámych občanů, kteří si prý chtějí se mnou vyřídit účty pro mé udajné nepřátelství k československému státnímu a společenskému zřízení takovým způsobem, že si to vyžádá moji hěkolikaměsíční rehabilitaci a zůstanou mi následky, které mi navždy připomene "zločinnou činnost". Nemám prý jezdit automobilem, protože se může stát, že bych mohl neštastnou náhodou zahynout. Státní bezpečnost vytvoří kolem mne takovou atmosféru, že se každý bude bát se mnou setkat, aby byl uchráněn následných obtíží a v důsledku toho mne lidé včetně příbuzných budou nenávidět. Též sourozenci budou kvůli mně existenčně postiženi. Policejní aparát použije vůči mně různých difamací pomocí rozšiřování nepřavdivých informací, včetně fotomontáží. Kpt. Pospíšil řekl, že cílem všech těchto represivních opatření je dosažení psychického zlomení mé osobnosti, aby se tak naše společnost zbavila nebezpečného a zatvrzelého nepřítele.

Jsem katolický kněz a proto se ve svém životě snažím řídit zásadami, odpovídajícími tomuto poslání: prosazovat spravedlnost pro všechny bez rozdílu původu a přesvědčení a odporovat každému násilí a potlačování osobních práv a svobod každého jednotlivce. Uvedeným postupem vysetřovatelé markantně porušili tyto zásady, je ichž uplatnování má být v civilizované společnosti samozřejmostí. Dokonce prohlásili, že když si budu stěžovat na jejich jednání, vše popřou.

Zádám o přešetření celé záležitosti a vyvození odpovídajících závěrů, aby československé zákony v souladu s mezinárodními pakty o občanských a politických právech a z nich vyplývajícího práva a povinnosti platily pro všechny čs. občany bez rozdílu a tím bylo zaručeno respektování a nedotknutelnost osobní důstojnosti každého.

V Praze 21. července 1981

Václav Malý

Nad pamníkem 2, 152 00 Praha

Na vědomí:

ThDr. František Tomášek, Kardinál, arcibiskup pražský
Karel Hrúza, ředitel úřadu pro církevní záležitosti při předs. fed. vlády
Ústřední hnutí katolického duchovenstva Pacem in terris

X X X X X X X X X X X X

Vojenská prokuratura
nám. Hrdinů 1300,
Praha 4 - Pankrác

Pane prokurátoro,

dne 20.7.1981 kolem poledne jsem na zazvonění otevřela ve svém bytě dveře dvěma mužům, které od vidění znám jako příslušníky StB. Tito dva muži se mi nijak neprokázali, nic neřekli, vešli do bytu a jeden z nich zavřel dveře a zajistil je zevnitř zajišťovacím řetězem. Poté začali - nejprve jeden a pak oba - prohledávat byt a některé nalezené věci skládat na hromádky. Celé své jednání nijak nekomentovali, dokonce ani mezi sebou nemluvili, pouze se dorumzívali posunky. Když jsem chtěla následovat svou 2 a půlletou dcerku do jiné místnosti, která má okna na ulici, nedovolili mi to. Asi po třech čtvrtích hodiny vzali vybrané věci a odešli.

Oblékla jsem dcerku a rovněž jsem na krátko opustila byt. Když jsme se vrácela - kolem půl druhé odpoledne - přiběhl ke mně muž /jeden z uvedených dvou, kteří byli u mne v bytě/ a poručil mi: "Předejte dítě manželovi a pojďte s námi." Na moje otázky kam a proč mám jít mi odpověděl, že neupošlechňují, použije vůči mně násilí; nezbylo mi tedy, než se podřídit. Dva muži mne odvezli do auta a odvezli do Bartolomějské ulice č. 7, kde mě - spolu s dalšími dvěma příslušníky StB, které od vidění znám - vyslýchali. Pokusila jsem se celou událost popsat do protokolu, ale vyšetřující zaprotokoloval pouze, že jsem byla předvedena z ulice a nikoli z bytu, a že tedy při předvádění žádnej věci byt nalezeny nemohly. Poté mi položili otázku, v níž se hovořilo o tom, že jsem musela "být předvedena nadvákrát". Upozornila jsem ho, že podobný termín naše právo nemá a že o předvedení ostatně nebylo v mém bytě ani řeči - že mi naopak při odchodu jeden z mužů připomněl, že jsem předvolána na následující den. Nato jeden z vyšetřovatelů opáčil, že jsem si je bytu pustila sama. Odmitla jsem nadále odpovědět na jakoukoli otázku, a byl jsem umístěna do celé předběžného zadržení v Konviktské ulici, odkud jsem

la po 48 hodinách bez dalšího propuštěna.

Opravdu nemohu při nejlepší vůli přesně říci, co všechno bylo v mém bytě odcizeno. Jednalo se o filmové negativy, magnetofonové kazety, rukopisné a čtrojepisné poznámky mé a mých přátel, básně, články, knihy, několik sdělel Charty 77 a VONSu, telefonní záznamník a snad i nějaké další věci.

Oba muže, kteří v mém bytě byli, mohu z řad tzv. operativy StB identifikovat. Pane prokurátoru, kdyby si obdobně počínal kterýkoli občan, byl by trestně stíhan pro porušení domovní svobody a pro krádež. Vzhledem k tomu, že se jedná o veřejné činitele, dopustili se též nepochybně překročení pravomoci veřejného činitele.

Zádám Vás, abyste viníky i pachatele celého incidentu vypátral a potrestal a abyste zprostředkoval vrácecí odcizených věcí a abyste mne zpravil o výsledcích šetření a provedených opatřeních.

V Praze 25. července 1981

Petruška Šustrová
Kolinská 15, Praha 3

Na Vědomí:

Kanceláři prezidenta republiky, Inspekcí ministerstva vnitra, Ústavně-právnímu výboru Federálního shromáždění CSSR

X X X X X X X X X X X X X X X X

Z dopisu Jiřího Lederera přátelům /1.8.1981/

"...Myslím si, že takovou zkoušku, jakou dnes prožíváte, jsme v posledních letech ještě neprožili. To všechno, co bylo dosud, byly jen přípravy. Prubovali nás zastrašit, abychom se omezili na minimum. Až už nejdé ani o to, ale abychom zmlkli totálně, aby se ani lístek neuhnul, pokud k tomu nemá oficiální rozkaz. Jímá je strach - strach z nás, z té malické skupiny mezi miliony obyvazet, z nás, kteří nechtějí myslet a jednat jinak, než jak nám káže svědomí.

Nejsme sami. I když svět je zavalen starostmi z nezaměstnanosti, z terorismu, z inflace a z mnoha jiných neduhů, na nás taky nezapomíná. Battěkův proces měl neobyčejný ohlas. Vlády Francie a NSR se jedoznačně vyjádřily, o Rakousku ani nemluvě, přes 60 anglických poslanců protestovalo, vyjádřily se i různé politické organizace, všechny významné noviny podaly nejen informace, ale zcela jasné komentáře. Ve Vídni prošla ulicemi tichá demonstrace s transparenty: Svobodu Battěkovi! A tentýž nápis stál na zdi budovy čs. velvyslanectví ve Vídni. V rakouském městečku Grazu přes 6 tisíc občanů podepsalo prohlášení na obranu Rudolfa Battěka.

Gruntorád a Battěk, to jsou zkoušky a zároveň sondy - před velkým kláním, které chystají. Po těch sondách již vědí, co se bude ve světě potom dít."

X X X X X X X X X X X X X X X X

Stížnost pro porušení zákona

Odd. stížnosti Min. vnitra ČSR

Náčelník OO-VB Gottwaldov

Redakce Rudého práva

Redakce Informace o Chartě 77

Výbor na obranu nespravedlivě stíhaných

1.7.1981

V pondělí dne 29.6.1981 asi ve 22.00 hod. jsem se svým přítelem seděl v restauraci na Kvítkové. Oba jsme pili limonádu. Do restaurace vstoupili příslušníci VB, pravděpodobně za účelem kontroly občanských průkazů. Když zkontovali několik přítomných hostů, přišli také ke stolu, kde jsem seděl se svým přítelem. U stolu s námi seděl také nějaký neznámý člověk. Příslušník VB v hodnosti nadstrážmistra nás všechny tři vyzval k předložení občanského průkazu. Při kontrole mého občanského průkazu se mne zeptal, zda-li jsem byl trestaný. Odpověděl jsem, že nejsem povinen mu podávat informace tohoto druhu. Nato jsem byl vyzván, abych šel s ním. Rekl jsem, že nevidím důvod, proč bych měl někam chodit, protože jsem ~~je~~ sám byl vědom, že jsem svou totálnost hodnovérně prokázal a žádal jsem, aby mi byl sdělen důvod k předvedení. Příslušník začal křičet, že se se mnou nebude bavit a že mě vyzývá jménem zákona, abych šel s ním. Vyšel jsem tedy z restaurace, před kterou stál vůz VB. Ačkoliv jsem se nijak nebránil, byl jsem tímto příslušníkem hrubým způsobem uchopen za paži a vložen do vězu.

Po příjezdu na oddělení VB v Gottwaldově jsem byl vyzván, abych počkal na chodbě. Marně jsem několikrát žádal, aby mi byl sdělen důvod mého předvede-

ní. Nikdo z příslušníků nebyl schopen ani ochoten mi důvod sdělit, i když se někteří z příslušníků shodli, že nejsem zadržený ani zajištěný. Na mé upozornění, že jejich postup je nezákonné, nikdo z nich nedbal, a to ani jejich zřejmě nadřízený v hodnosti podporučíka. Jediné, čeho jsem se dočkal jako povědi, byl výsměch. Asi ve 23.30 hod. mi byl vrácen občanský průkaz a byl jsem propuštěn.

Odebral jsem se ihned na úrazové oddělení polikliniky v Gottwaldově, kde ordinující lékař zjistil na mé levé paži bolestivé podlitiny. Kopii lékařské zprávy přikládám k této stížnosti.

Je zřejmé, že jednání ze strany příslušníků VB bylo hrubým porušením zákona a to zejména zákona č. 40/74 Sb § 2, § 3 odst. 1, 2, § 15 odst. 1, 2, § 20 odst. 4, některá ustanovení zák. č. 120/76 Sb., jakož i Ústavy CSSR.

Zádám, aby proti příslušníkům VB, kteří se zúčastnili této akce, byly vyvozeny důsledky a aby jim bylo zabráněno v jejich jednání, které je v plném rozporu se zákony a Ústavou, neboť jsou to právě oni, kdo mají dbát na dodržování zákonů a být příkladem pro občany naší republiky a ne sami tyto zákony porušovat.

Otakar Veverka

Příloha:

29.6.1981 24,00 hod. 8290

Veverka Otakar nar. 27.8.1956
dělník, Montážní podnik spejů Praha
Malenovice, tř. Svobody 12/738

Dnes seděl na Kvítkové v restauraci kolem 22.15 hod., když byl vyzván příslušníky VB o prokázání totožnosti, při převážení na OS VB byl hrubě strčen do osobního vozu. - Přitom byl poraněn na levé paži - bolest levé paže, kde tři podlitiny a sufuse na vnitřní ploše levé paže ve střední sprox. třetině s palp. citlivostí.

Dg: haematoma, sufusio reg. brachii i. sin
Th: dop. studené vlhké zábaly do odeznění potíží. Ad ZL při zhoršení.
Dr. Čech A.

Za autenticitu lékařské zprávy ručí svým podpisem:

Otakar Veverka
tř. Svobody 12/738
763 02 Gottwaldov - Malenovice

X X X X X X X X X X

Ambasáda Spojených států amerických
Na Tržišti - Malá Strana

" r a h a

V Sušici dne 8. května 1981

Exelence,
dovolují si Vás informovat o situaci, které jsem byl očitým svědkem a kterežto svědectví by potvrdila řada lidí, kteří byli přítomni.

Dne 6. května t.r. zástupci velvyslanectví Spojených států amerických přijeli do Sušice a položili věnce, připomínající účast americké armády při osvobození Sušice.

Přišel jsem na nám. ve 12.23 hod., kdy byl věnec na místě, kde bývala deska s anglicko-českým textem, připomínajícím právě osvobození Sušice 6.5.45.

Deska byla sejmota před 9 lety na příkaz představitelů města Sušice.

Ve 12.50 hod. - teey asi hodinu po položení věnce, přijelo náhle osobní zelené auto s oprýskaným pravým blatníkem zn. Žiguli ABT 43-15, z kterého vyskočili dva mladí pánové asi kolem 30 let starí, chopili se věnce a hruškým způsobem jej táhli do auta.

Stál jsem ještě s přáteli asi 4m od tohoto místa a snažil jsem se tomu zabránit. Zastoupil jsem auto cestu, pravou nohu jsem strčil do dveří u řidiče a rukou přidržoval otevřené dveře auta. Oslovil jsem je jakým právem, pánové odvážíte věnce - odpověď - starejte se o sebe - s Vámi se bavut nebudeme - moje odpověď já jsem tam právě bojoval - já jsem sloužil v západní armádě. Nemohl jsem však dlouho udržet otevřené dveře auta. Pravil jsem - zjišťuji vaše auto a ihned tento případ hlásím.

Velmi jsem byl rozrušen, neboť před časem jsem prodělal těžké srdeční onemocnění. - Auto odjelo neznámým směrem. - S přáteli, kteří stáli poblíže - všichni odsuzují tento hanebný čin. Jedná se o dva příslušníky bezpečnosti

z Klatovska a jeden z nich byl poznán právě lidmi stojícími poblíže.

Představitelé města Sušice, kteří jistě sledovali z oken radnice celou situaci a možná dali i příkaz příslušníkům bezpečnosti - zapomněli, že právě před 36 lety předtsvaitelé revolučního národního výboru města Sušice odjeli do vesničky Petrovice požádat velitele amerických vojsk, aby uspíšil postup na Sušici, které hrozí zničení od shromažďujících se oddílu SS u městské elektrárny a u nádraží v Sušici.

Jako voják, který sloužil v záp. armádě, odsuzuji takovéto jednání. Považuji to za urážku a zneuctění památky všech mých kamarádů spolubojovníků, kteří bojevali za osvobození naší vlasti.

V bluboké úctě

Ladislav Antes
bývalý příslušník
Cs.zahr.armády v Anglii
Sušice 224/III

X X X X X X X X X X

Velvyslanectví Spojených států amerických
Na Tržišti - Malá Strana
Praha

V Sušici dne 10.5.1981

Vážení pánové!

Dne 4.5. a 5.5.1981 vysílala stanice "Hlas Ameriky" zprávu, že dne 6.5. ve 13.30 hod., navštíví město Sušici zástupci amerického velvyslanectví, aby zde položili věnec na památku vojáků, kteří osvobodili naše město v r.1945. Protože se Vaše návštěva uskutečnila již v 11.30 hod., nemohlo se zúčastnit tohoto aktu mnoho sušických lidí občanů, kteří se na tuto pùo nás slavnostní chvíli připravovali.

Dále bych Vás chtěl informovat o tom, co se stalo s položeným věncem po Vašem odjezdu.

Asi ve 12.45 hod. přijel před budovu městského muzea vůz Žiguli, ABT 43-15, z něhož vystoupili dva muži v civilu a věnec hrubým způsobem odtáhli do automobilu. Přes zákon jednoho statečného občana se jim podařilo věnec odvázat.

Ve dvou mužích byli poznáni tito: první je příslušníkem VB v Sušici /u silniční kontrole/, jmenuje se Kesl. Druhý, důstojník StB z Klatov se jmenuje Stich. Vůz /ABT 45-15/ patří příslušníkovi VB keslovi.

Jsem Michal Cernega
Táborská 237
342 01 Sušice III

X X X X X X X X

Protestní hladovka v Paříži

Ve dnech 9. - 14. června 1981 proběhla v historickém chrámu Saint-Barri v centru Paříže protestní hladovka 13 francouzských občanů, k nimž se připojili Jaroslav Hutka se svou ženou Danieleou, s cílem upozornit na osud Jana Litomoského a dalších politických vězňů v Československu. Hladovějící se zdržovali v postranní kapli, kam za nimi přicházel věřící a další návštěvníci kostela, kteří s nimi rozmlouvali o možnostech, jak pomoci vězněným. V kostele i před kostelem byly umístěny návěstky s dokumentací o poměrech v Československu. Spontánní zájem veřejnosti nebyl malý, jak naznačuje zájem AFP, reportáž v denníku Liberation, pořad holandské televize a množství dalších podpisů pod peticí za propuštění Jana Litomiského. Paralelně probíhala již od 1. června t.r. štafetová hladovka za propuštění Jana Litomiského v Praze a Brně. O jejím průběhu budeme informovat později.

X X X X X X X X

Články ze zahraničních časopisů

Úvodník Times /15.5.1981/

V článku autor nejprve upozorňuje na novou vlnu politických procesů, které se v ČSSR chystají. Upozorňuje, že západní vlády v Madridu oprávněně protestují proti tomu, že v ČSSR jsou za podvratné považovány normální kulturní styky běžné ve střední Evropě. Připomíná se nervozita Husákovy "normalizace" a pravděpodobnost načasování odhalení Francouzů /G.Thonona a F.Anizace/ a pronásledování spisovatelů, proces proti VONSu, jenž je sovět. pozn.red./, pronásledování spisovatelů, proces proti VONSu, jenž je

zmírnil lehce aktivitu neoficiálních skupin. Píše, že Husáková nervozita má několik důvodů. Např. Polsko, usák ví, že intelektuální aktivity, které vzkvétaly za Gierka, pomáhaly připravit půdou pro Solidaritu. Ačkoliv situace CSSR je velice odlišná, Husák si nemůže dovolit dokonce ani začátek takového vývoje.

... Dále jsou vyličeny Štrougalovy ekonomické starosti. Režim proto nemá náladu, aby ještě riskoval disidenství. Jednoho dne však pozná, že disidenství je symptomem vlastního selhání dosáhnout smíření s vlastním lidem, zvláště pak s inteligencí.

Stanovisko PS - Socialistické strany Francie:

Paříž 7.5.1981

Ve dvou telegramech adresovaných 7.5.1981 presidentu ČSSR G. Husákovu, požadovali Lionel Jospin /1.tajemník PS/ a Veronique Neiertz /národní sekretář pro mezinárodní vztahy PS/ jednak propuštění dvou Francouzů, jednak také propuštění 7 sihnatářů Charty 77, jejichž zatčení bylo v této době známé.

Výbor 28. dubna pro osvobození vězňených v Československu

"Desítky a desítky dalších osobností se připojily k výzvě k propuštění dvou Francouzů a československých aktivistů v Praze /viz výzva z Informací o Chartě 77 č.7, Le Monde 20.5.1981 - přes 300 osobností/. Vzhledem k rozsahu tohoto nového seznamu nelze ho už pro nedostatek místa zde publikovat. Chceme pouze poznamenat, že kolem 200 těchto osobností různých politických, filosofických a náboženských orientací, jak Francouzů, tak z řad československé emigrace, ustavily výbor, jehož členy jsou i takové osobnosti jako: Alfred Kastler, nositel Nobelovy ceny, Henri Lefebvre, filosof, Artur London, spisovatel, Yves Montand, herec, Simone Signerot, herečka, Jiří Pelikán, poslanec Evropského parlamentu, Jean-Jacques Marie, tajemník Mezinárodního výboru proti represi. Dirigent Leonard Bernstein vyjádřil svou podporu této akci v osobním dopise profesoru Michelu Broué.

Obracejte se na adresu: Michel Broué, professeur à l'Université de Paris
UER de Mathématiques, 2 place Jussie, VII,
750 21 Paris, Cedex 05."

Prohlášení F. Anisové a G. Thonona při jejich příjezdu do Paříže:

"Chceme se vyjádřit jen krátce, neboť jsme velmi unaveni. Především děkujeme všem našim přátelům, všem demokratům, zástupečným odborovým organizacím a všem osobnostem, které přispěly k našemu propuštění. Děkujeme Lionelu Jospinovi, 1.tajemníkovi PS, Leonardu Bernsteinovi, Danielu Meyerovi, Robertu Verdierovi, Jacques Mombému, Jean-Christophe Cambadelisovi a Arthuru Londonovi. Chceme zmínit Michela Broué a Yves Dechezellese, kteří s verveou a vytrvalostí bojovali za naše propuštění a nešetřili přitom ani svoje síly, ani svůj čas, stejně jako další početní demokraté, aktivisté, mládež a pracující, kteří se podíleli na této kampani. Tato kampan za naše propuštění a za propuštění československých aktivistů a obhájců lidských práv musí pokračovat, neboť desítky a desítky československých občanů jsou vězňené a hrozí jim vysoké tresty pro jejich odlišné smýšlení. Francoise Anisová a já se budeme ze všech sil v této kampani zasazovat za propuštění obhájců lidských práv v Československu..."

Nakonec bychom chtěli ještě upozornit, že ujištování československých úřadů o úctyhodné výši sumy peněz, kterou jsme měli do Československa dopravit, představuje další provokaci, neboť jsme u sebe měli všechnovšudy 4 000 DM, z kteréžto sumy nám dokonce jistá část nebyla vrácena.

Ještě jednou opakujeme, že je třeba co nejvíce a rychle jednat, aby byli obhájci lidských práv v Československu osvobozeni. Francoise Anisová i já se budeme tomuto úkolu plně věnovat a vyzýváme i ostatní světové veřejné mínění, aby se k nám připojilo."

François Mitterrand, president Franc. republiky,
Paříž

Pane presidente,

dne 14.6.1980 byl vzat do vazby Rudolf Battěk, kdysi poslanec České národní rady, sociolog, v posledních letech vězen a čistič výloh. Uvalením vazby vyvrcholila řada šikan jisté části českých bezpečnostních orgánů i trestních činů neznámých pachatelů proti odpovědnému občanu, zastánci základních práv a svobod, členů VONS, mluvčímu Charty 77, stoupenců a propagátoru myšlenek Socialistické internacionály.

Původně byl Rudolf Battěk obviněn z útoku na veřejného činitele, jehož se měl dopustit, když se z vlastní vůle odebral na okrsek VB ve věci svého vozidla, které mu bylo předtím neznámou osobou poškozeno a posléze nenávratně ukradeno. Po opuštění úřední místnosti byl násilím vtažen zpět. Po tomto incidentu měl Rudolf Battěk dle oficiálního obvinění srazit zakrocujícímu příslušníku VB čepici a udeřit jej do hlavy. V průběhu vyšetřování bylo obvinění překvalifikováno na ublížení na zdraví. Toto odsouzení, v případě Rudolfa Battěka groteskní, může na jehož základě může být pachatel odsouzen maximálně na rok odňtí svobody, bylo však po šesti měsících vazby překryto zlověstným obviněním z podvracení republiky podle § 98/1,2 tr.z., kterýžto trestní čin může být sankcionován do deseti let vězení. Okolnosti tohoto obvinění nejsou známy, neboť styk Rudolfa Battěka s vnitřním světem je prakticky žádny. Jsme však přesvědčeni, že se Rudolf Battěk nedopustil ničeho trestného, a že i v jeho případě /podobně jako u jiných známých případů, např. Petra Uhůla, Václava Bendy, Václava Havla, Jiřího Dienstbiera, Otaky Bednářové/ se aplikací § 98 postihuje angažované občanství a snaha o dodržování zákonů a mezinárodních paktů, které i české reprezentace slavnostně podepsala. Jsme přesvědčeni, že soud, závislý jen na zákonech, veřejnosti přistupný a kontrolovatelný, by musel rozhodnout, že činnost Rudolfa Battěka byla nejen nezávadná, nýbrž příkladná.

Zdraví Rudolfa Battěka, od začátku tzv. normalizace v naší zemi již po třetí dlouhodobě vězněného, je podložené. K chronickému astmatu přistupují bolesti v zádové oblasti zřejmě nervového původu. Lze se domnívat, že vazební podmínky poznamenávají jeho stav trvalými následky.

Charta 77 prostřednictvím svých mluvčích i řada občanů individuálně i formou skupinových petic /včetně řetězové hladovky/ se mnohemkrátě obrátili na kompetentní české orgány včetně nejvyšších míst se žádostí o nápravu, spravedlivé přesetření případu Rudolfa Battěka a jeho propuštění. Odpověď bylo jediné mlčení, eventuelně varování, že podobné návrhy mohou být posuzovány jako trestní čin.

Neobraceli bychom se na Vás, pane presidente, kdybychom již nevyčerpali všechny možnosti přímého upozornění českých orgánů na tento případ, který je o to závažnější, že není jediný svého druhu a že nezákoně až brutálně represe určitých složek moci vůči stoupencům občanských práv se v poslední době množí za vytrvalého mlčení odpovědných míst. Věříme, že naše intervence by pomohla probudit z netečnosti úřední místa české socialistické republiky, která dovolí, aby ve vězení již rok bez soudu seděl nemocný český občan pro své socialistické přesvědčení.

Přijměte, pane presidente, naše pozdravy.
 Václav Malý, mluvčí Charty 77, Nad památkem 8, Praha 5
 prof. MUDr Bedřich Placák, mluvčí Charty 77, Křivenická 418, Praha 8
 Jiří Němec, člen kolektivu mluvčích Charty 77, Ječná 7, Praha 2
 PhDr Jaroslav Sabata, mluvčí Charty 77, Křížkovského 53, Brno

Praha, 3. července 1981

Sdělení č. 257 /trestní stíhání katolických kněží J.Duky a F.Lízny/

V denním tisku byla uveřejněna krátká zpráva, že dne 4.8.1981 byli ČSSR vyhoštěni dva občané NSR N.English a r. Grill, kteří shromažďovali materiály, hanobící naši republiku. Jedná se o katolické duchovní, kteří byli 24.7.1981 zadrženi v severních Čechách a byla na ně uvalena vazba, aniž by o tom naše státní orgány vyrozuměli velvyslanectví NSR.

Při své cestě navštívili též katolické kněze Jaroslava Duku a Františka Lízna. V důsledku toho provedla StB v Plzni se souhlasem krajského prokuratora dne 24.7.1981 domovní prohlídku u P.Jaroslava Dominika Duka, duchovního bez státního souhlasu, člena dominikánského řádu. Prohlídka začala v 18 hod. večer a skončila ve tří hodiny v noci. StB při ní zabavila velké množství teologické literatury v češtině i v jiných jazycích - např. náboženské knihy vydané v Rímě a došlé sem poštou, oficiálně vydávaná skripta teologické fakulty v Brně Litoměřicích, samizdatové materiály s náboženskou tématikou, regule dominikánského řádu apod. Jaroslav Duka byl obviněn podle § 112 tr.z. /poškozování zájmu republiky v zahraničí/ a vzat do vazby v Plzni-Borech. Podezření, že předal kněžím z NSR materiál hanobící republiku a socialistické spojence, se nepodařilo prokázat, proto bylo jeho obvinění překvalifikováno na § 178 /maření státního dozoru nad církvemi a náboženskými společnostmi/ tr.z. s odůvodněním, že umožnil oběma německým kněžím při jejich návštěvě sloužit mší svatou a sám sloužil bohoslužby za účasti více lidí. P.Jaroslav Dominik Duka, vysvěcený 27.6.1970, působil naposledy v duchovní správě v Nových Mitrovicích, kde mu byl v roce 1976 odebrán státní souhlas z důvodu, že nosil veřejně řeholní hábit. Od roku 1976 až do svého zatčení pracoval jako dělník v plzenské Skodovce. Ve volném čase se intenzivně věnoval studiu a návštěvám věřících, kteří za ním přicházeli, což StB pečlivě sledovala. Návštěva německých kněží se stala příhodnou záminkou, jak mu znemožnit jeho naprostě legální působení. Zákony 218 - 223/49 Sb. /o hospodářském zabezpečení církvi/, na jejichž základě se aplikuje § 178 tr.z. se vztahuje na dozor státu nad hospodařením církvi a je tudiž závazný jen pro duchovní ve veřejné službě /tj. pro duchovní, kteří pobírají gd státu plat/. Státní orgány se ovšem snaží rozšiřovat dohled, a uplatňují jej i na soukromou činnost kněží, jímž je veřejná činnost znemožněna, ačkoliv ti přece uvedeným zákonům ustanovením vůbec nepodléhají.

Po domovní prohlídce u J.Duky byli zadrženi po 48 hodin Petr Rakovský, u něhož byla též provedena domovní prohlídka a 75letý Dr.Arthur Pavelka.

27.7.1981 byl v Praze na svém pracovišti zadržen P.František Lízna, jezuita, signatář Charty 77, nař. 11.8.1941, bytem v Jevíčku, okr.Svitavy. 29.7. byla na něj uvalena v Litoměřicích vazba krajským prokurátorem v stí nad Labem. Je obviněn z pokusu o poškozování zájmu republiky v zahraničí /§8 k § 112 tr.z./ s odůvodněním, že se setkal s oběma německými kněžími a předal jim určité písemnosti, údajně hanobící naše společenské a státní zřízení a nepravdivě o něm informující, přičemž jeho úmyslem bylo poškodit pověst naší republiky v zahraničí. V souvislosti s tím vykonali npr.Kadeřábek a mjr.Lukeš StB v Praze 31.7.1981 v bytě Anny Schwarzové, Koulova 14, Praha 6, domovní prohlídku. Byla odůvodněna podezřením, že se v uvedeném bytě nacházejí písemnosti související s údajnou tr. činností obviněného a nařídila ji KS SNB, odbor vyšetřování StB v Ústí nad Labem pod jednacím číslem 260/81. Bylo zabaveno 14 položek: převážně soukromé dopisy a pohlednice od F.Lízny. Domovní prohlídka se konala bez přítomnosti majitelky bytu, která v té době byla mimo své bydliště. Přítomná byla pouze známá Anna Schwarzová, která tam v té době pobývala a nezúčastněná osoba Simona Volmová, pracovnice ONV v Praze 6. František Lízna, vysvěcený v roce 1976, nikdy neobdržel státní souhlas k výkonu duchovenské činnosti. Pracoval několik let ve fakultní nemocnici v Olomouci a poslední rok jako sanitář ve fakultní nemocnici v Praze na Karlově náměstí. V roce 1979 byl zatčen a obviněn podle § 118 tr.z. /nedovolené podnikání/ v souvislosti s vydáváním neoficiálního náboženského samizdatu /viz sdělení č.135 a 159/. Strávil 4 měsíce ve vazbě v Ostravě a v lednu 1980 byl propuštěn a dále zadržán na svobodě. V červenci byl pro tutéž údajnou trestnou činnost obžalován a očekával hlavní líčení. Byl vystaven zvýšené pozornosti StB a dvakrát zadržen na 48 hodin. Trestní stíhání F.Lízny flagrantně odporuje čl.19

mezinárodního paktu o občanských a politických právech, který zaručuje svobodnou výměnu informací.

Zatčení J. Duky a F. Lízny názorně ukazuje v poslední době zostřený a mnohdy nevybírávý postup StB proti neoficiální činnosti katolických kněží a věřících, která se jakýmkoliv způsobem vymyká oficiální linii státních orgánů. Tato linie směřuje bohužel k tomu, aby bylo tvrdě likvidováno všechno, co neodsuzuje katolickou církev v ČSSR k pouhému přežití a postupnému vymírání.

27. srpna 1981

Výbor na obranu nespravedlivě stíhaných
Československá liga pro lidská práva
člen Mezinárodní federace pro lidská práva

Sdělení č. 258 /Jiří Wolf na svobodě/

Dne 23. srpna 1981 se po třech a půl letech vrátil z výkonu trestu Jiří Wolf, bytem Schweigerova 377/II, Jindřichův Hradec. O jeho cause jsme psali ve sděleních 43, 50, 63, 69, 71, 80, 176, 196.

27. srpna 1981

Výbor na obranu nespravedlivě stíhaných
Československá liga pro lidská práva
člen Mezinárodní federace pro lidská práva